

# Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1928-1929 - 55

Olander, Valborg,

*HS L 1:1*



Karlavagn 99

25.12. 116

Juldagen 1928.

Min älskade, käreste vän!

Jag längtar så mycket efter  
ditt utlovade brev. Allt stod  
jag bra till, när du telefocerade,  
och jag hoppas, att det fått  
fortfara så, och att du nu fått  
sova, sova, sova.

Tack för den förtjusande  
överraskningen med den för-  
tjusande, storslående julklappen  
och för inbjudningen! Men du får  
inte tacka mig mera för det,  
som är mitt fattiga livs enda

innehåll <sup>?</sup> att tjäna dig.

Nad du misste ha funnit  
mig påträngande, som bad  
om namn i den andra boken  
när du var på dessa tankar!

Fatta fullt är det roligt, att  
ha också den vita boken att  
ställa bredvid Charlotte.

Tack för de vackra brefflora,  
som jag också tyckt mig till!

Marin blev så rodd över  
grammofonskivorna. Och  
Augusta har beth mig hälsa  
dig och tacka för gränslöst mycket  
för de alldeles för stora  
drickespenningarna. Hon hade trott  
det varit 50 kr. och först efteråt

upstäckte hur mycket det var,  
som hon fått. Det var då alldeles  
för frukostigt, tycker också jag,  
när de fått särskilt för frötsedagen.

~~Stad.~~ Om vår julafton  
är inget särskilt att berätta. Kl.  
1 minnt över 9 ringde jag till Matt-  
hallen, och därpå gick jag att  
köpa frimärken och kövat  
till Ann Margret. Jag fick den  
tyckliga idén att skicka Maria  
i buss om hinga vägen i stället  
för att sjöta, som jag först tänkt,  
resa i bil. Ann M. skulle  
ovillkorigt skicka ut ditt tack  
som julkort, och henne måste  
man tyda.

Medföljande tillhörande be-  
svarende jag så ä både dina  
och egna vägnar.

Vår bekymmer vållade  
mig ett oändligt långt brev  
i dag från frih. Yxhull-Gyldenband.  
Hon ber mig hjälpa en mycket  
melankolisk tysk musiker  
att göra succés i Stockholm. Helt  
hans framtid beror därpå.

Vad skall en stackars musikalsk  
människa göra ??

Emellertid var vår julafton  
mycket bra. Marius hävd  
i matväg varo lika lyckade  
som rikliga, och hon munterade  
upp oss med lustiga infall och  
verser.

milda, lugna - en furstas  
jämlike och en härtig män-  
niska, så enkel och så stor.

Det är inte möjligt att  
med torra ord säga dig  
allt, vad jag känner. Jag  
bara tackar och hyllar  
dig i mitt hjärta.

Som vanligt får jag inte  
tyckliga idéer förrän för  
sent. Jag borde ju ha behållit  
alla svenska barn- och skol-  
brev här, då det inte var  
någon brädskå <sup>med dem</sup> som under  
julkort, och bevarat dem  
mera individuellt. Men  
det är för sent nu.

Jag slutar nu för att säga  
mig åt värdinnestämman.  
Missin tycks vara färdig  
till lunchen, och Augustin  
kommer nu kyrkan.

Tusende tankar och ömhetiga  
hälsningar från sin  
Sibborg.

Hälsn alla!

